

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu skal vi passe på ikke at gøre denne sag større, end den er. Så vidt jeg ved, er det to folketingsmedlemmer, der har benyttet sig af den adgang, som loven gav dem mulighed for. Det er omfanget af det, vi taler om i dag. Jeg kan kun gentage, at jeg formoder, at der ikke vil være nogen folketingsmedlemmer, som, når de har fået forklaret, at det, der er sket her, er en fejltagelse, vil benytte sig af muligheden, selv om det, som hr. Thoft nu frister dem med, drejer sig om et eller andet antal tusinder; jeg synes, det var en ilde anbragt bemærkning.

Derefter er der spørgsmålet om den tilbagevirkende kraft. Jeg kan forsikre hr. Stavad, at den radikale gruppe heldigvis er i stand til at tage ved lære af fejltagelser. Der er fuldstændig enighed i den radikale gruppe om, at dette lovforslag ikke skal have tilbagevirkende kraft. Vi vil ikke risikere det én gang til. Når myndighederne har givet en besked, må man kunne stole på, at denne besked er i overensstemmelse med loven. Derfor skal heller ikke dette have tilbagevirkende kraft.

Bollmann (CD):

Da vor ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg på CDs vegne gøre et par bemærkninger.

Jeg kan forstå, at det er en meget stor og alvorlig debat, man har rodet sig ind i. Jeg mener, at lovforslaget burde have været overflødig. Det er det altså desværre ikke, og så skal jeg på gruppens vegne sige, at vi selvfølgelig er enige i, at forslaget skal frem, når der nu er behov for det. Vi kan fuldt ud støtte ministerens forslag.

Hvad angår spørgsmålet om tilbagevirkende kraft, vil jeg blot sige, at jeg ikke kan se, at principperne med hensyn til tilbagevirkende kraft er anderledes, når det drejer sig om 179 mennesker her, end når det drejer sig om en anden gruppe ude i samfundet, så vi støtter selvfølgelig også ministerens ikrafttrædelsesdato.

SFs forslag finder vi ikke rimeligt. Vi synes, at mange af de argumenter, som man kommer med, er ting, der var kendt i sin tid; da Folketinget vedtog de nugældende regler. Jeg tror, man kan sige, at vi godt vidste, at nogle kunne se frem til ulemper i forbindelse med de nye regler, og at nogle kunne se frem

til fordele. Langt de fleste af de spørgsmål, SF rejser her, var Folketinget godt klar over, og derfor kan vi selvfølgelig ikke støtte SFs lovforslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan støtte ministerens forslag. Vi mener, som det er sagt af flere andre, at det er oplagt urimeligt, at man på én gang har et frikort og samtidig fradrager udgifter, man ikke har afholdt. Spørgsmålet om, hvorvidt f.eks. Europa-Parlamentsmedlemmer er helt at ligestille med folketingsmedlemmer, er noget, som jeg synes det er naturligt at behandle under udvalgsarbejdet, altså om de principper, der gælder for folketingsmedlemmer og for helt fikserede grupper, også bør anvendes dér.

SFs forslag forekommer mig at gøre det vældig kompliceret, og jeg synes også, det er fremgået af debatten, at der vil komme nye vilkårligheder, og jeg kan ikke se rettere, end at SFs forslag vil lægge op til øget administrativt besvær, og det finder vi ikke rimeligt.

Det aktuelle problem mener vi løses af ministerens lovforslag, som vi støtter.

Dohrmann (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne fastslå, at ingen i Fremskridtspartiets folketingsgruppe har benyttet sig af de fradrag, vi her har haft mulighed for at benytte. Heri ligger ingen fordømmelse af dem, der har gjort det, for de, der har skylden også i dette tilfælde, er naturligvis lovgiverne, og jeg synes efterhånden – også baseret på de udtalelser, der er faldet her i dag – at man har lov til at spørge: hvor mange af Folketingets medlemmer var egentlig klar over, dengang befordringsfradraget blev vedtaget, at de havde de helt urimelige fradragsmuligheder, der her er tale om?

Det er vores klare standpunkt, at lovgivningen naturligvis skal være ens for alle. At trække udgifter fra, man ikke selv har afholdt, men som skatteyderne har betalt, er umoralsk og bør naturligvis ændres.

Det kan også undre en del, når man i SFs forslag ser, at der gennem skatte- og afgiftsudvalget har været stillet spørgsmål så langt tilbage som den 2. februar 1986, at ministeren først nu kommer med et lovforslag om en ændring. Det kunne godt give en lille for-